

Читайте у випуску:

- ШКОЛА ГРОМАДСЬКОЇ АКТИВНОСТІ **стор. 2**
- У ДИВОКОЛІ ВЕСЕЛИХ РОЗВАГ **стор. 2**
- ЩО ТАКЕ МОТИВАЦІЯ ТА ЯК ЇЇ ЗНАЙТИ **стор. 3**
- СУЧАСНІ МОЛОДІЖНІ СУБКУЛЬТУРИ **стор. 4**

Осінній номер:

ОСІНЬ НАС НЕ РОЗЧАРУВАЛА

Вінниця прекрасна у будь-яку пору року, але саме восени наше місто над Бугом яскраве і барвисте!

Літо вже давно залишилось у спогадах. Хоча за вікном вже прохолодні осінні дні, жителі та гості міста поспішають провести їх на свіжому повітрі, аби насолодитися останнім теплом і красою осіннього неба.

Чим же підняти собі настрій восени? Навіть просто гуляючи парком, можна відволіктися від метушні, насолодитися приємними звуками природи, шелестом листя під ногами. Не випадково осінь — улюблена пора року поетів і художників. Барви природи в цей час неймовірно й чудові. Поєднання червоного, помаранчевого і жовтого насичує нас відчуттям щастя і оптимізмом. Самі того не усвідомлюючи, восени ми всі проходимо сеанс кольоротерапії, і він, звісно, усім на користь.

Артем ОЛИВКО

Лілія БОРБУНЕВИЧ

СІМ ЧУДЕС ВІННИЧЧИНИ

Хто не мріє подорожувати світом, відвідати визначні місця та гарно провести свій вільний час? Але не завжди вистачає часу, та й коштів, на довготривалі подорожі. Вінницька область — це місцевість, яка має давню історію та чудову природу. Окрасою Вінниччини є унікальні історичні, архітектурні, природні пам'ятки, духовні святині, однак далеко не всі вони достатньо відомі в Україні та за її межами. Тож давайте спробуємо дізнатися більше про легендарні шедеври Поділля, створені природою і людьми.

1. БРАЇЛІВСЬКА СКАРБНИЦЯ

Браїлів — одне з найдавніших поселень на Поділлі. Серед пам'яток містечка найвідоміші Свято-Троїцький жіночий монастир та палац родини фон Мекк, де відкрито Державний музей великого композитора Петра Чайковського і меценатки Надії фон Мекк. Сьогодні у палаці розташований музей, колекція якого нараховує майже 2 000 предметів. Експозиція присвячена перебуванню П. Чайковського у Браїлові. Найвища будівля старого Браїлова — це колишній парафіяльний костел Святої Трійці.

2. ДЕРЖАВНИЙ ІСТОРИКО-КУЛЬТУРНИЙ ЗАПОВІДНИК «БУША»

Історико-культурний заповідник «Буша» — єдиний у Вінницькій області, створений за ініціативою місцевих органів влади у серпні 2000 року. Його площа — 6,68 га. На території та в охоронній зоні заповідника є близько десяти пам'яток археології, дохристиянський і християнський скельний храм з унікальним художнім рельєфом, залишки фортеці та підземних ходів і міської ратуші. Тут розташований також парк історичної скульптури, де щорічно відбуваються міжнародні пленери скульпторів-каменотесів «Подільський оберіг».

3. ІСТОРИКО-КУЛЬТУРНИЙ ЦЕНТР ДУХОВНОСТІ ТА ЗЛАГОДИ

Виникнення Шаргорода пов'язане з ім'ям відомого польського політичного діяча і мецената Яна Замойського. Підшукуючи місце для замку, в якому жителі могли б ховатися від нападу з півдня, Замойський вибрав високий мис, утворений річками Мурашкою і Ковбасною. Фортеця отримала назву «Шаргород» на честь Флоріана Шарого, родоначальника Замойських. Об'єднавши свої подільські маєтності, Замойський почав їхню колонізацію. З його дозволу в Шаргороді оселилися євреї. Нові населені пункти він приєднав до Шаргородщини, до якої входили 2 містечка та 20 сіл.

4. НАЦІОНАЛЬНИЙ МУЗЕЙ-САДИБА М. І. ПИРОГОВА

У південно-західній частині Вінниці є музей-садиба Миколи Івановича Пирогова — видатного лікаря і вченого, творця військово-польової хірургії, педагога і громадського діяча. Музейний комплекс набув світової слави, його відвідало більше 7 млн осіб з 169 країн світу. Нині він належить до найважливіших об'єктів культурної спадщини України і занесений до Державного реєстру пам'яток історії та архітектури національного значення. Його парк є також пам'яткою садово-паркового мистецтва. На головній алеї музею-садиби відновлено аптеку з інтер'єром та обладнанням пироговського часу. Воскові фігури відтворюють епізоди діяльності видатного лікаря на Поділлі. У музеї проходять виїзні сесії Академії медичних наук України, Пироговські читання, з'їзди, наукові конференції.

Усипальниця М.І. Пирогова

5. НЕМИРІВСЬКЕ ГОРОДИЩЕ — ВЕЛИКІ ВАЛИ

Одна з найвідоміших пам'яток України того часу — так зване Немирівське скіфське городище, або Великі вали — являє собою потужну захисну систему площею біля 100 га. Це вали заввишки 9 м і завдовжки по периметру майже 5 км. Річка Мірка ділить городище на дві нерівні частини.

Територія городища вперше заселена в III тис. до н. е. племенами трипільської культури. Пізніше на цих теренах з'явилися скіфи-орачі, про яких писав Геродот, і слов'янські племена уличів.

6. ПАЛАЦ ПОТОЦЬКИХ

Однією з визначних пам'яток класицизму є палац родини Потоцьких у центрі Тульчина. Тоді споруду прикрасив напис: «Щоб завжди вільним і добродішним був помешканням». До ансамблю входили власне палац, театр (перестроєний), манеж, стайні (не збереглися), турецька лазня, оранжерея, службові і житлові приміщення, два бічні флігелі. Навколо ріс парк під назвою «Хороше», закладений у 1782 р. за проектом архітектора П. Ленро. У парку були ставки, канали, скульптури, фонтани.

7. СВЯТО-УСІКНОВЕНСЬКИЙ СКЕЛЬНИЙ ЧОЛОВІЧИЙ МОНАСТІР

Околиці с. Лядова належать до унікальних природних об'єктів Середнього Подністров'я. Село розташоване біля великого каньйону Дністра на лівому березі річки Лядови, з усіх боків оточене крутими схилами долини, на яких виходами крейди утворені стіни з печерами, стовпами, окремими скелями. В цій місцевості перші поселення з'явилися 150 тисяч років тому.

Однак Лядова відома перш за все тим, що тут зберігся один з найдавніших православних монастирів — скельний, заснований у XI ст., який отримав поетичну назву «Подільський Афон». Ансамбль складається з трьох печерних храмів: Усікновення Глави Іоанна Предтечі, Святої Параскеви П'ятниці та Святого Антонія Печерського.

Ми знаємо та захищаємо свої права

Світлана ІВАНЧЕНКО

Омбудсмен – це людина, яка відповідає за дотримання прав та інтересів громадян. Існують громадські та шкільні омбудсмени.

Шкільні омбудсмени раз на місяць приходять на засідання клубу «Бумеранг». Прослухавши певну інформацію, доносять її до педагогів-організаторів своїх шкіл. Після чого у школі проходить акція на тематику, обговорену на засіданні.

Нині майже кожна людина чула слово «омбудсмен». Та, мабуть, не кожен знає, що воно означає. Тож хто такі омбудсмени та чим вони займаються?

33, 34, 35, ПНТЛ.

Основною метою акції було ознайомлення учнів з: – їхніми правами та обов'язками у суспільному середовищі;

елементами ігор на правову тематику; правові ігри, вікторини, конкурси; перегляд тематичних фото та відеороликів.

Також у школах були оновлені правові куточки у класах і створені «Скриньки довіри».

Шкільні омбудсмени разом з наставниками розробили інформаційні тематичні брошури та буклети, а також підготували виступи для дітей молодшого та середнього шкільного віку про права та обов'язки громадян нашої держави.

Цікавинкою цьогорічної інформаційної акції стало зачитування листів з «Скриньок довіри» у школі для того, щоб дізнатись про наявність проблем у дітей.

Шкільні омбудсмени ознайомили дітей з їхніми правами та порадили, куди звертатись за допомогою в разі їх порушення. Але нагадали, що, окрім прав, вони мають знати та сумлінно виконувати свої обов'язки.

З 17 вересня по 5 жовтня цього року у навчальних закладах пройшла акція «Знай свої права, дитино!». Участь у ній узяли 26 закладів освіти міста Вінниці, а саме: №№ 1, 2, 3, 4, 6, 7, 8, 9, 10, 14, 16, 17, 19, 20, 22, 23, 26, 27, 29, 30, 31, 32,

– основними правовими документами; – спеціалізованими службами підтримки і допомоги, зокрема зі шкільною організацією правозахисників – омбудсменів.

Форми проведення інформаційної акції були найрізноманітніші: бесіди з

У дивоколі веселих розваг

Крістіна КЛІМЕНКО

Міська молодіжна громадська організація «Союз старшокласників «Лідер» провела у вересні акцію «Дивоколо веселих розваг».

3 стор.

Яна МОСКАЛИК

Союз старшокласників «Лідер» діє в нашому місті з 2001 року. Її структурними підрозділами є клуб голів учнівських врядувань «Лідер» і клуб шкільних омбудсменів «Бумеранг».

Членами клубу «Лідер» є голови учнівських врядувань шкіл нашого міста. Зібрання проводяться раз на місяць, на яких узгоджуються плани, розробляються нові стратегії, організовуються семінари, практикуми, круглі столи, дебати, конференції.

Нині члени клубу «Лідер» розпочали роботу над 5 етапом цільового довгострокового проекту «Корпорація Лідерства»: «Лідерство у спілкуванні». В рамках проекту проводяться навчальні засідання на теми: «Як стати лідером», «Етика ділового спілкування», «Основи ораторського мистецтва», «Культура мови, спілкування та риторика», «Методика проведення дискусії». Творча лабораторія проведе диспут на тему: «Капітал лідера: вроджений талант чи здобута майстерність?»

Традиційними вже стали акції «Дивоколо веселих розваг», ігрові майданчики, майстер-класи, спортивні змагання та конкурсні програми для учнів молодших класів, «Діти міста – дітям села».

У цьому навчальному році започатковано новий цільовий арт-проект «Сила нескорених», який передбачає цикл зустрічей «Жива історія – спогади очевидців», виставка дитячих ма-

Школа громадської активності

Про діяльність Вінницької міської молодіжної громадської організації «Союз старшокласників «Лідер»

люнків «Моя мирна Україна» та загальноміську акцію «За чисті душі, що злетіли в небо», відео-челендж «Що змінить Україну?».

Шкільні активісти продовжуватимуть благодійну діяльність і низку загальноміських акцій – «Подарунок від Святого Миколая», «Відкрий для себе світ добра», а також проведуть цикл заходів, спрямованих на популяризацію талановитої молоді міста. Триватиме й реалізація проектів: «За межами рідної школи», «Школа лідерів», випуск газети «Максимум».

У травні на звітно-виборчій конференції лідери оберуть кандидатів до нової ради організації.

Діяльність «Лідера» висвітлюється в газеті вінницької учнівської громади «Максимум», яка виходить за підтримки тодішнього міського голови Володимира Гройсмана, департаменту освіти Вінницької міської ради, головного редактора «Вінницької газети» Наталії Космини з 2012 року. Ознайомитися з роботою організації можна також і на сайті комунального закладу «Вінницький міський палац дітей та юнацтва імені Лялі Ратушної».

Попереду в нас багато планів і проектів. Закликаємо усіх охочих долучитися, не бути байдужими, брати активну участь у громадському житті нашого міста.

Що турбує лідерів

27 вересня 2018 року в актовій залі міського палацу дітей та юнацтва відбулася конференція ВММГО «Союз старшокласників «Лідер» на тему «Волонтерство в Україні: проблеми та виклики».

Учасниками конференції були активісти шкільного життя. Міркували про те, яким чином учнівське самоврядування може долучитися до благодійної справи – допомогти тим, хто цього потребує, та в яких напрямках здійснювати волонтерську діяльність.

У конференції також взяли участь: Юлія Дячок, педагог-організатор і куратор учнівського самоврядування школи № 3; Наталія Логінова, педагог-організатор і куратор учнівського самоврядування школи-гуманітарно-естетичного колегіуму № 29; Юлія Вотчер, голова громадської організації

Юлія ЮНОВА

«Мольфар»; Ярослава Пилипенко, засновник школи волонтерства на базі Вінницького педагогічного університету імені Михайла Коцюбинського.

Яна Москалик, голова ради Союзу старшокласників «Лідер», ознайомила присутніх із планом роботи організації на 2018–2019 навчальний рік і закликала учасників учнівського самоврядування розширити напрямки волонтерської діяльності та налагодити співпрацю з волонтерськими організаціями, які діють у нашому місті.

У ДИВОКОЛІ ВЕСЕЛИХ РОЗВАГ

2 стор. Учасники учнівського самоврядування урізноманітнювали шкільне життя молодших школярів на перервах, зробивши його пізнавальним, веселим і цікавим. В акції взяли участь школи Вінниці №№ 8, 11, 12, 15, 17, 20, 22, 33 та 36.

Кожен заклад мав можливість обрати форму роботи для розваг молодших школярів.

Учнівське врядування школи № 15 провело рухливі перерви та ігри «Злови за хвіст дракона» і «Хитра лисиця»; інтелектуальні ігри «Що? Де? Коли?» і «Одне слово»; конкурси «Бантик», «Баранчики» та «Сонечко»; розвагу «Лабіринт»; народну гру «Гуси, гуси, додому», а також фі-

зкультхвилинки, веселі танці та забави.

У навчальному закладі № 12 для учнів 1–4 класів влаштували «Веселі перерви» під руханку «Choco-late» та гру «Печена картопля». Також провели гру «Снов бол», під час якої школярки ділилися зі старшокласниками своїми мріями про майбутню професію.

В ході акції «Дивоколо веселих розваг» демонструвалися навчальні мультфільми про пішохідний перехід і небезпечні місця для ігор. На завершення члени президентської ради влаштували міні-дискотеку для школярів 3-х класів.

На базі фізико-математичної гімназії № 17 провели інтерактивну перерву для першачків «Відгадайка», для учнів 2-х

класів – енергійну руханку «Весела зарядка», цікаву гру на розвиток уваги «Червоний – стій! Зелений – йди!». Учні початкової школи отримали задоволення та гарний настрій.

Шкільне врядування шкіл №№ 36, 33 та 11 підготували для учнів молодших класів фізкультхвилинки, рухливі ігри та флешмоби. Школярі з великим ентузіазмом долучалися до розваг і дякували учнівському самоврядуванню за весело проведений час. Тож активи шкіл вирішили проводити такі акції щомісяця.

У школі № 20 в «Дивоколі веселих розваг» для учнів 2-А класу старшокласники провели гру «Мовознавче лото». Школярі вчилися логічно мислити в команді. Всі діти хотіли перемогти, було по-

мітно, як широко вони вболівали за своїх товаришів.

Рада президента школи навчального закладу № 20 для учнів 2-А та 2-Б класів на шкільному подвір'ї організувала музичний батл «Танцюй, як я!». Діти виконували танці у різних жанрах, були дуже активними, мали можливість проявити свої здібності. Учні 3-х класів стали учасниками ігрового квесту. Для них підготували ігрові станції «Спортивна», «Загадковий світ», «У світі природи», «Музичний мікс», «Наукова».

Акція «Дивоколо веселих розваг» зробила шкільні перерви для молодших школярів корисними і веселими.

Підтримайте нашу ініціативу і долучайтеся!

Маленька батарейка і її велика шкода

Дарина КУЗЬМЕНКО

Батарейка – наш друг! У повсякденному житті це джерело енергії вкрай необхідне для більшості людей. Вони є в ліхтариках, годинниках, телефонах, пультах, іграшках; тобто в усіх необхідних для нашого життя речах. Ніколи не пізно почати думати про наше довкілля!

Викидаючи батарейки, мало хто звертає увагу на знак, що означає: «НЕ ВИКИДАТИ у смітник!». На кожній батарейці є маркування, яке попереджає це. Уявіть собі: кожна батарейка містить марганець, цинк, мідь, кадмій, нікель, свинець, калій, а також різні кислоти. Викидаючи відпрацьовану батарейку разом з іншими відходами, ми вбиваємо довкілля та самих себе, адже малесенька батарейка нафарширована токсинами і здатна отруїти щонайменше 20 квадратних метрів ґрунту та викликати ракові захворювання.

У природних умовах пальчикова батарейка розкладається приблизно 10 років, але це не означає, що їх потрібно зберігати вдома. Речовини, які випаровуються в повітря, є дуже небезпечними. Вони можуть завдати шкоди вашому здоров'ю. Через це люди зазвичай здають ці відпрацьовані джерела енергії в найближчі пункти прийому. На жаль, більшість населення не знає про центри утилізації акумуляторів. Тому контейнери для їх збору часто розташовані у великих супермарке-

тах, сервісних центрах, салонах мобільних операторів і магазинах, що спеціалізуються на продажі побутової техніки та електроніки. Але в Україні немає потрібного фінансування, щоб забезпечити переробні заводи, тому активісти самостійно намагаються відкрити певні центри для утилізації. Ці організації беруть кошти не зі споживачів батарейок, а з виробників акумуляторів (активна практика відома в Чехії). Як відомо, у Львові 1991 року з'явилося перше в Україні державне підприємство «Аргентум».

За деякими даними, в

Донецьку є засекречений переробний пункт. Він переробляє 200–250 кг батарейок на день (львівський «Аргентум» – 100–200 кг на місяць). У кожному районі є перевалочні пункти. Але не завжди ці акумулятори перевозяться до переробних центрів. Бо, як правило, на це кошти не виділяють. Враховуючи події на сході України, люди не везуть їуди батарейки на переробку. В Україні є ще одне підприємство, здатне переробляти батарейки, – у Білій Церкві. «Екоспецпроект» купує сировину за 500 грн за тону. Але на територію виробництва не пускають сторонніх людей, оскільки бояться витоку комерційної інформації. Директор стверджує, що ринкова вартість його технології – 5 млн євро, тому не хоче ризикувати і пускати когось у цех. Утім, активісти мають бажання вперевнитись, що батарейки справді переробляються і шкідливі речовини не потрапляють у ґрунт.

Збережімо нашу природу!

Що таке мотивація та як її знайти

Мотивація – це ключ до успіху. Якщо ви вмієте мотивувати себе, то досягатимете успіхів у всьому, що робите. Особливо, якщо мова йде про навчання.

Ще з початку вересня ми змотивовані на старанну працю, гарні оцінки, успішну здачу іспитів і саморозвиток. Але не всі можуть зберігати позитивний настрій та цю мотивацію впродовж навчального року.

«Мотивація – рушій прогресу в усіх сферах життя і в освіті зокрема» – зазначив Олександр Авраменко, доцент Київського університету ім. Грінченка, автор підручників з української мови. Він запевняє: людина не може бути відмінною у всьому, тому краще насамперед визначитися з пріоритетами, на які буде спрямована основна енергія. Мотивація завжди буде, якщо сам вивчення предмету приносить задоволення. Щодо здачі екзаменів, то філолог стверджує: це важкий період в житті кожного, який потрібно пройти з мужністю. І багатьом це вдається. Навіть більше – багато учнів не тільки успішно складають іспити, а й вступають до вищих навчальних закладів. Ми вирішили опитати учнів, щоб дізнатися їхні секрети успіху та способи мотивації.

Майя Скрипник: складала ЗНО з історії України та української мови на 200 балів.

«Найголовніше – почати готуватися завчасно. Знаю, так багато хто каже, але це дійсно так. Якщо ви не будете перенапружуватися і слідуватимете чіткому плану, то й навчатися буде при-

ємніше, адже у вас не буде стресу і ви пройдете весь матеріал. Я мотивую себе гарною канцелярією. Коли подобається все, що пов'язане з навчанням, то й за уроки сідати хочеться частіше».

Ніна Коробко: вступила на державне навчання у КНУ ім. Тараса Шевченка.

«Секрет мого успіху і мотивації в тому, щоб рано прокидатися. Так я встигаю зробити більшість справ ще до 8 години. Крім того, ранок мотивує мене на продуктивну працю, адже лише зранку я можу побути у тиші, наодинці з собою та зібрати думки до купи. А ще мені подобається дихати ранковим повітрям та спостерігати за сходом сонця».

Михайло Лаврю: склав ЗНО з історії України на 200 балів.

«Мене завжди мотивували фільми та серіали. Із задоволенням виписую цитати, в мене навіть є окреме місце для них. Також я завжди ношу кілька цитат, які мотивують, із собою. Так я учнів, щоб дізнатися їхні секрети успіху та способи мотивації».

Наталія СОЛОГУБ

маю змогу переглядати їх протягом дня та підтримувати бойовий дух».

Ніна Погрібняк: вступила на державне навчання у КНУ ім. Тараса Шевченка.

«Я дуже пишаюся тим, що навчалася у найкращому університеті країни на факультеті комп'ютерних наук і кібернетики, а зараз займаюся монтажем рекламних відеороликів і власним блогом. Як не дивно, але до навчання та роботи мене завжди мотивували зміни у житті. Це могло бути від переїзду в інше місто до простої перестановки в кімнаті. Мені просто потрібно бачити, що в моєму житті щось змінюється. Так, я вже десять років веду щоденник, у якому нотую всі свої успіхи. Це допомагає мені побачити, над чим ще потрібно працювати, а також надихає мене на роботу, коли сил зовсім немає. Хіба ж я пройшла такий довгий шлях, щоб здатися?»

Мотивація і дисципліна йдуть пліч-о-пліч, – кажуть психологи. Тому пропонуємо вам уже зараз запланувати свій план дій на місяць, а то й на рік. Знайдіть власне джерело натхнення і не забувайте про відпочинок. Бажаємо успіхів!

Дарина Красновецька представить Україну на «Дитячому Євробаченні 2018»

11-річна вінничанка Дарина Красновецька двічі перемогла на фестивалі «Чорноморські ігри» і брала участь у телепроекті «Голос. Діти». Інтерв'ю з нею.

Дарія ЛЕНДІА

— Для початку хочу привітати тебе із перемогою в номінації «Дівчата (середня група)» у фестивалі «Чорноморські ігри», що проходив у місті Скадовську. На конкурс ти обрала відому і вокально дуже складну пісню Лари Фабіан «Je suis malade». Чим керувалася при виборі?

— Мені дуже подобаються пісні Лари Фабіан, а особливо «Je suis malade». Вокально та емоційно — вона справді складна. Та я вирішила спробувати, чи вдасться мені її виконати.

— Які емоції переживала за лаштунками фестивалю?

— Ну, звісно ж, як і всі учасники, дуже хвилювалась, адже конкуренція на цьому фестивалі постійно зростає. З 560 учасників до другого туру потрапило 250, а до Скадовська поїхали лише 50 претендентів на перемогу.

— Яка роль фестивалю «Чорноморські ігри» у твоєму житті?

— «Чорноморські ігри» — це найпрестижніший фестиваль України, до проведення якого залучені талановиті учасники та зіркове журі. Тому, звичайно, це можливість заявити про себе на всю країну.

— У подарунок ти отримала можливість записати пісню на студії телеканалу «М1». Що ти відчувала у момент нагородження головним призом?

— І радість, і гордість. Адже, запис власної пісні — це дуже круто.

— Ще однією важливою подією у твоєму житті є перемога у нацвідборі «Дитячого Євробачення 2018». У листопаді ти представлятимеш Україну на міжнародному конкурсі в Мінську. З якою піснею ти вступиш?

— Мені досі не віриться, що саме я представлятиму нашу країну на цьогорічному конкурсі. Я виступлю з піснею «Say love» (Кажу любов).

— Як ти оцінюєш свої шанси на перемогу в даному конкурсі?

— Насправді, важко сказати. На жаль, ще не всі країни обрали своїх представників, а учасники є дуже талановитими. З деякими я навіть особисто знайома. Одне знаю точно: я докладу максимум зусиль, щоб гідно представити Україну на міжнародному рівні!

— Як ставишся до своїх суперників у пісенних конкурсах?

— На багатьох з них моїми суперниками є мої друзі. І завжди дуже важко конкурувати з кожним із них. А взагалі, я намагаюся не думати про конкуренцію. Я надаю перевагу підготовці до свого виступу.

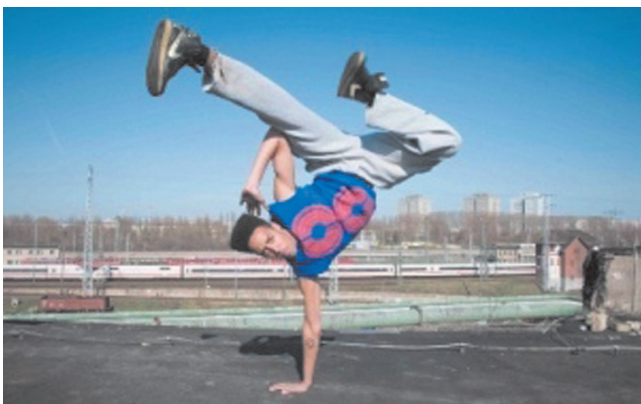
— І наостанок: що порадиш виконавцям-початківцям?

— Якщо у вас є мрія, впевнено йдіть до неї! Навіть якщо зазнали поразки, завжди продовжуйте йти далі. Невдачі лише загартовують. Але не забувайте, що потрібно багато працювати над собою! Успіхів вам!

СУЧАСНІ МОЛОДІЖНІ СУБКУЛЬТУРИ

У різні історичні періоди існувало розшарування суспільства на класи: на буржуазію і пролетаріат, на бідних і багатих, на розумних і неграмотних. Але ніколи не спостерігалось такого яскравого розшарування молоді. Як дивно це не звучало б, але кого зараз тільки немає: панки, готи, емо, фріки, растамани... Існує безліч молодіжних субкультур, як і чимало стереотипів щодо них. Наприклад: це погано. Давайте ж спробуємо розібратися у деяких субкультурах, які зустрічаються у нашому місті, щоб насамперед розуміти їх представників.

РЕПЕРИ І ХІП-ХОПЕРИ. Всім відомі. Вони носять широкі і вільний одяг, більшість захоплюється баскетболом, бітбоксом і, звісно, репом. Людина-репер не лише займається спортом (що вже є плюсом), вона проявляє себе творчо. А прояв таланту завжди сприяє розвитку особистості.

Все ніби добре, але є така підтечія, як «Ганста». Ось саме тут «у моді» агресивний стиль поведінки. Такі люди можуть володіти вогнепальною зброєю, оскільки вважають, що світ жорстокий, і лише вони самі можуть себе захистити. Вони мають себе за королів і не визнають нікого і нічого вище за себе.

ГОТИ. Впізнати таких людей не складно. Гот обов'язково одягнений у чорне, в нього мармурово-біла шкіра. Проте сенс життя готів — це сама готика як кут сприйняття життя. Готика — явище естетичне, а похмурі образи — не більше ніж епатаж.

Як правило, готи — це люди, які шукають натхнення, а значить, творчі люди. І їхнє захоплення цією субкультурою ні що інше, як спосіб насититися енергією. А їхній вигляд

(нехай навіть він деколи лякає) — це просто відповідь нічого не вартому гламуру, в якому за картинкою — порожнеча.

МЕТАЛІСТИ, РОКЕРИ. Їх зовнішній вигляд зухвало агресивний: чорний одяг з великою кількістю металу, зображенням черепів, крові. Хоч одяг зазвичай чистий, охайний. Класичні металісти носять вузькі чорні джинси, заправлені у високі черевики або «козаки», шкіряні куртки з косою блискавкою — «косухи», «косоворотки», серезки в лівому вусі, персні із зображенням черепів або інших чорних магійних символів (пентаграма, скелет тощо). Але їхня зовнішня агресивність і похмурість скоріше засіб епатажу оточення. Ті, кому за 25-ть, займаються серйозною роботою, як правило, миролюбні, хоча інколи можуть побешкетувати разом з молодшими.

Переважно ці люди вельми цікаві, не замкнуті у своєму маленькому світі. Для них це лише спосіб проведення часу.

ПАНКИ. Їх можна відразу впізнати за ірокезами на голові. Часто носять чорні шкіряні куртки, захоплюються пір-

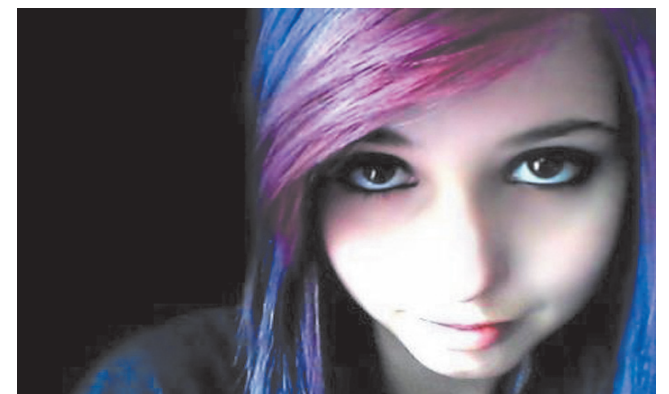

Катерина ПЕЧЕНЮК

сингом. У їхньому стилі присутня неохайність і недбалість. Грубий жаргон, непристойна поведінка. Багато хто з них уживає наркотики, спиртні напої, токсичні речовини.

ЕМО. За традиційну зачіску емо вважається косий, рваний чубок до кінчика носа, що закриває одне око, на потилиці коротке волосся, що стирчить у різні боки. Перевага надається жорсткому прямому чорному волоссю. У дівчат можливі дитячі, смішні зачіски — два маленькі хвостики, яскраві заколочки із сердечками, бантики. Часто емо-кіди проколюють вуха або роблять «тунелі». Окрім того, на обличчі емо-кіда може бути пірсинг (наприклад, у губах і лівій ніздрі, бровах, переніссі). Їх легко можна впізнати за кольорами в одязі: рожевий і чорний. Якщо не брати до уваги їхню емоційність, то цілком мирний і тихий народ.

Насправді, це лише частина субкультури, представники яких ходять вулицями нашого міста. Тому, якщо ви зустрінете незвичайну людину, не бійтеся, можливо, це хтось із представників молодіжних субкультур, які прагнуть самовиразитися.

«ВІННИЦЬКА ГАЗЕТА – СУБОТА»
ВИПУСК «Максимум» № 26
Засновник і видавець – Вінницька міська рада
народних депутатів та виконком
Головний редактор **Наталія КОСМИНА**

Відповідальний за випуск – гурток журналістики
КЗ «ВМПДЮ ім. Л. Ратушної» (керівник Н.Д. Таранюк)
Випускові редактори **Дарія Лендія, Наталія Сологуб**
Верстка і дизайн **Ірина Шлапакова**

«Вінницька газета – П'ятниця»
виходить щотижня
Індекс 22771
Наклад 1500. Зам. 181023-а

Рестраційне свідоцтво ВЦ № 576, видане управлінням у справах преси та інформації Вінницької обласної державної адміністрації 9.11.2004 р.
vingazeta@ukr.net

Набір, верстку та підготовку до друку здійснено комп'ютерним відділом «Вінницької газети»

Віддруковано у друкарні ТОВ «Прес Корпорейшн Лімітед» (м. Вінниця, вул. Чехова, 12-А)

Адреса засновника: **21050 м. Вінниця, вулиця Соборна, 59**
Адреса видавця: **21050 м. Вінниця, вул. Оводова, 15**

Телефони редакції:
61-13-67 приймальня
61-16-12 заст. головного редактора;

Контакти «МАКСИМУМУ»:
journalist.vmpdu@gmail.com
сторінка у Фейсбук «ZMlna – гурток журналістики ПДЮ»